

Lloret de Mar

Espanja 19.-22.5.2006

Perjantai

Matka kohti etelän aurinkoa alkoi aikaisin perjantaiamuna. Perhosiä oli vatsassa yhdellä jos toisella. Kilpailun tulos näyttäisi paljon, mitä tuleman pitää. Lentokentällä jo todettiin, että taas toinen joukkueen kahdesta unelmoijasta oli unohtanut yhteisen paidan. Ei siis mitään uutta auringon alla. Ennen kuin huomasimmekaan, istuimme jo bussissa ja tuijotimme ohi viliseviä palmuja. Pian alkoi hahmottua, että olimme saapuneet Espanjan yhteen turistiryssä-kaupungeista. Ihmiset kuljeksivat bikineissään ja rantasandaaleissaan kymmenien hotellien täyttämää rantakatua. Sisimmässämme heräsi ehkä jonkun asteinen kateuden häivä... No, tiesimme mitä olimme tulleet tekemään, joten muut ajatukset saavat odottaa kesäkuun kymmenennen jälkeistä elämää.

Heitimme tavaramme hotellille ja käväisimme tankkaamassa ennen harjoitusta. Kisahalli oli melko iso, muttei mitään Tampereen jäähalliin verrattuna. Kerkesimme pitämään ihan kunnan kahden tunnin harjoituksen ja musiikillakin puoli tuntia päälle. Ilmassa aisti jännittyneisyyden. Seuraavan päivän harjoitus tulisi olemaan kauden ensimmäinen, jolloin kansainväliset tuomarit näkevät ohjelman.

Harjoituksen jälkeen menimme kauppaan ostamaan hedelmiä ja myslipatukoita iltapalaksi. Tapahtumat illalla olivat kuin elokuvasta. Suoritusjärjestyksen arvonnassa suoritusnumeroksi osui toisen arvonnassa (!!) jälkeen ykkösen sijaan kakkonen. Roxett menisi ensimmäisenä. Nukkumaan mentiin aikaisin tai ainakin yritys oli kova. Espanjan ja Barcelonan Mestareidenliigavoitto kuului edelleen läpi yön. Meteli oli uskomaton ja parvekkeen puuttuvat äänieristeet sitäkin vahvemmin edustettuina... Uni tuli kuitenkin loppuen lopuksi ja onneksi aamulla ei ollut kiire minnekään.

Lauantai

Maittavan ja urheilijaystäväällisen aamiaisen jälkeen lauantaiamun ohjelmassa oli rannalla löhöilyn sijaan hiusten laittamista ja meikkausta. Jalat hetkeksi ylös ennen harkkaa ja menoksi. Kisapaikka oli ihan vieressä, joten ruskettumista ei tarvinnut silläkään matkalla pelätä. Teipit jalkaan ja lämpäämään. Harjoitus meni ok ja ensimmäinen "virallinen" näyttö oli annettu. Nyt vaan pää kylmänä ja luu kurkkuun.

Harjoituksen ja kisasuorituksen välissä piti olla noin tunti aikaa, mutta espanjalaisethan ovat tunnettuja "manjana-asenteestaan", joten tunti venyi melkein kolmeksi ja samaa lämpää tehtiin jo ties monetta kertaa. Vihdoin oli aika piirin, edessä odotti tyhjä sininen matto ja sydän jyskytti. Me osataan ja nyt me mennään ja näytetään! Ohjelma oli nopeasti ohi ja hyvin meni. Maijan tarina oli nyt myös kansainvälisesti tiedossa. Pisteet olivat hienosti 18,65. Bulgaria tuli pisteissä todella lähelle ja seuraava päivä olisi tiukempi kuin moneen vuoteen. Videolta nähtiin taas kymmeniä virheitä ja parannettavaa huomiseen olisi reilusti. Voiko se koskaan ollakaan täydellistä...

Monen tunnin odottelu, pelkät myslipatukat, hedelmät ja jatkuva lämmittely olivat tehneet tehtävänsä ja hotellin buffet-päivällinen meni kuin kuumille kiville. Kokislaittiakin taas, njam. Vihdoin suihkuun ja nukkumaan. Onneksi rauhallisemmissa tunnelmissa kuin edellisenä yönä.

Sunnuntai

Herätyskello soi seitsemän aikaan. Auriko oli jo noussut ja päivä näytti eilistä lämpimämmältä. Pian ovelta kuului huutoa. Looordi voitti!!! Uskomatonta, historiallista ja totta. Tuttu poikakin pääsi Tangomarkkinoille. Ehkä Dynamoillakin olisi tänään hyvä päivä... Hiukset taas geeliin ja pötkylöille. Käväisimme syömässä nopeasti ennen harjoitusta.

Taas samaa lämpyä ja taas jännitti. Harjoitus meni paremmin kuin eilinen kisa. Loppuverkka, videon katselu ja eikun mutkikkaat meikit naamaan. Hovimeikkaajamme Ellu ei päässyt reissuun mukaan, joten oli haaste saada kaikki silmiin oikeassa järjestyksessä. Onneksi lainereita ei ole kuin viittä eri väriä...huh. Pian olikin jo kiire kisapaikalle lämmittelemään. Suoritusvuoromme oli kisan ensimmäisenä, joten aikataulu oli suht hyvin kohdillaan eikä ylimääräistä aikaa jäänyt. Tasapainot ja ohjelma oli nopeasti käyty läpi. Piirissä jälleen ja mitään ei varmistella! JES! Nyt jyskytti. Alitajunnassa tieto, että Bulgaria oli vain 0,15 pisteen päässä. Mutta so what. Muuta kuin parhaamme emme voi tehdä. Ja taas Maijaa "heiteltiin". Ohjelma meni huomattavasti virheettömämmin kuin alkukilpailussa. Anttonin sanat, "Mahtavaa

tytöt", toivat lisää hymyä huulille. Pisteetkin olivat paremmat kuin eilen, 18,95. Ensimmäisenä suorittajana on se etu, että näkee kaikki muut joukkueet. Kipusimme piippuhyllylle katsomaan, kun Bulgaria meni. Jos meillä oli tavoitteena saada luu kurkkuun, niin ne tytöt sen totisesti tekivät. Uskomattoman taitavia! Ja kun pisteet tulivat, ei Dynamo-tyttöjä ole tainnut jännittää/hämmäntää/yllättää lähes koskaan yhtä paljon. Silmät kostuivat ilosta ja jännityksen purkaantumisesta. Voitto tuli kuin tulikin. Tästä on hyvä jatkaa. Tavoite ei ole mahdoton. Palkintojenjaot ja kuvia taas kansioihin.

Nälkä oli jälleen, joten päätimme tällä kertaa kävellä rannan suuntaan, sillä jostain olimme kuulleet, että sellainenkin kyseisestä kaupungista löytyy. Ja voi hyvänen aika sentään mitkä maisemat! Olisipa saattanut harmittaa, jos olisimme aikaisemmin ne nähneet. Nyt ei aikaa olisi enää loikoilulle, sillä aamulla olisi lähtö kello seitsemän. Löysimme pitkän etsimisen jälkeen kivan ravintolan, jossa oli loistotarjoilijakin. Saimme massumme täyteen makoisaa paellaa ja jätskitkin sulattamaan ruokaa. Oi niitä makuja. Kotimatka hotellille kesti odotettua kauemmin syystä tai toisesta, mutta onneksi perille päästiin sentään. Iltaa mentiin viettämään Annelin huoneeseen, kunnes väsymys iski. Vaiko sittenkään. Phantomin tytöt tulivat vielä käymään hotellilla. Kävi kateeksi Turkulaisia, jotka saivat viettää viikon lämmössä. Ilta oli kaunis ja niin oli tivolin härkäkin.

Maanantai

Kello soi ja soi ja soi... Ja sitten oli jo pakko herätä, pakata ja kivuta bussiin, joka oli myöhässä maan tapojen mukaan. Parin tunnin bussimatka meni torkkuessa. Lentokentällä söimme salaatit ja hyvästelimme maailmanmatkaaja-Inkamme, joka saapuu taas iloksemme ja avuksemme Tampereen MM-kisoihin.

Väsyyntä alkoi olla jo koko poppoo ja jutut sen mukaiset. Ainakin niillä kenellä ääni oli vielä jäljellä... Koneessa nukuttiin ja pian oltiin taas rakkaassa kotisuomessa. Huomenna on vapaapäivä, ihanaa.

